

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1176/2016
26.10.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Радмиле Драгичевић-Дичић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.Ј., због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Д.Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К бр. 31/14 од 02.02.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 818/16 од 14.06.2016. године, у седници већа одржаној дана 26.10.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., адв. Д.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К бр. 31/14 од 02.02.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 818/16 од 14.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2К бр. 31/14 од 02.02.2016. године окривљени Д.Ј. оглашен је кривим због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју му је урачунато и време проведено у притвору од 11.08.2014. године до 01.09.2014. године. Истом пресудом окривљени је обавезан да плати трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд накнадно одлучити посебним решењем, као и да на име трошкова паушала плати износ од 10.000,00 динара, у року од 30 дана о дана правноснажности пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 818/16 од 14.06.2016. године делимично је усвојена жалба браниоца окривљеног и првостепена пресуда преиначена само у делу одлуке о казни, тако што је Апелациони суд у Крагујевцу окривљеног Д.Ј. због кривичног дела примање мита из члана 367. став 1. Кривичног законика, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, осудио на казну затвора у трајању од девет месеци у коју му је урачунато и време проведено у

притвору од 11.08. до 01.09.2014. године, док су у преосталом делу жалба браниоца окривљеног и жалба Вишег јавног тужиоца у Пожаревцу у целости, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу, потврђена.

Против правноснажних пресуда Вишег суда у Пожаревцу 2К бр. 31/14 од 02.02.2016. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 818/16 од 14.06.2016. године, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.Ј., адв. Д.Б., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреде одредбе члана 195. став 1. и 2. ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном или другостепеном суду на поновно одлучивање или пак да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. члана 487. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., адв. Д.Б., је недозвољен.

Одредбом члана 485. ЗКП, прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог предвиђена повреда закона, а ставом 4. истог члана 485. ЗКП, прописано да окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због таксативно побројаних повреда тог законика учињених у првостепеном поступку и поступку пред апелационим судом.

Право окривљеног на подношење захтева због повреде закона је по ставу Врховног касационог суда сходно наведеној законској одредби, ограничено на повреде које су таксативно набројане у ставу 4. члана 485. ЗКП. Према томе, окривљени може поднети захтев за заштиту законитости због повреде тог законика: члана 74, члана 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члана 439. тачка 1) до 3) и члана 441. став 3. и 4. ЗКП, учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

Одредбом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, прописано је да ће Врховни касациони суд у седници већа решењем одбацити захтев за заштиту законитости, ако је недозвољен (члан 482. став 2, члан 483. и члан 485. став 4. ЗКП).

Бранилац окривљеног Д.Ј. у поднетом захтеву за заштиту законитости као разлог подношења захтева означава општу одредбу повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП и то конкретно битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и повреду члана 195. став 1. и 2. ЗКП, док у образложењу захтева као разлог подношења захтева означава и битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачке 2) и 3)

ЗКП наводима да је изрека побијане пресуде нејасна и противречна образложењу, да пресуда нема разлоге о одлучним чињеницама и да су дати разлози у знатној мери противречни.

Поред тога, у образложењу захтева бранилац као разлог подношења захтева означава и повреду одредбе члана 460. ЗКП која као и напред наведене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачке 2) и 3) ЗКП и повреда члана 195. став 1. и 2. ЗКП, сагласно одредби члана 485. став 4. ЗКП, нису прописане као разлог због којег окривљени, односно бранилац окривљеног у границама права која у поступку има окривљени (члан 71. тачка 5. ЗКП) могу поднети овај ванредни правни лек - захтев за заштиту законитости, због чега је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.Ј., сагласно одредби члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одбацио као недозвољен.

Надаље, бранилац окривљеног у образложењу захтева као разлог подношења захтева означава и повреду закона из члана 439. ЗКП, коју образлаже тако што наводи да суд у довољној мери није ценио исказ оштећеног Г.О., који је по ставу браниоца неистинит и усмерен ка лажном оптуживању окривљеног Д.Ј., као и исказе мајке оштећеног и осталих сведока у овом кривичном поступку а у ком није како то бранилац посебно истиче на главном претресу обављена радња суочења између окривљеног и оштећеног, из чега произилази да бранилац окривљеног указује на погрешну оцену изведених доказа од стране првостепеног суда и на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у правноснажним пресудама.

Одредбом члана 484. ЗКП прописано је да у захтеву за заштиту законитости морају бити наведени разлози за подношење захтева прописани чланом 485. став 1. ЗКП.

Како, бранилац окривљеног у поднетом захтеву само формално означава повреду закона из члана 485. став 4. ЗКП, због које је подношење захтева дозвољено али у образложењу не опредељује у чему се истакнута повреда закона из члана 439. ЗКП састоји, већ указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа дату у правноснажним пресудама, а што не представља дозвољен разлог за подношење овог ванредног правног лека у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног и у том делу сагласно члану 487. став 1. тачка 2) у вези чл. 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Имајући у виду да у поднетом захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног само формално означава повреду закона због које је подношење захтева за заштиту законитости дозвољено (чл. 439. ЗКП), а да у суштини указује на недозвољене разлоге за подношење захтева - погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и оцену доказа као и на битне повреде одредаба кривичног

поступка из члана 438. став 1. тачка 11) и став 2. тачка 2) и 3) ЗКП, повреду члана 195. став 1. и 2. ЗКП и повреду члана 460. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен.

Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.